

Отже, тероризм – явище досить складне, динамічне та багатопланове. З огляду на все сказане вище, навряд чи нам вдасться подолати його у XXI столітті, не кажучи вже про соціальні причини, що його породжують. Але це не означає, що боротьба зі злочинними проявами не має змісту. Не допустити, щоб теракти стали буденним явищем, а вимоги терористів – основним визначником зовнішньої політики – реально. Тому усі повинні докласти максимум зусилля, щоб знищити це зло повністю.

Список використаних джерел:

1. Абашидзе А. Х. Борьба с терроризмом, международный уголовный суд и Российская Федерация / А.Х. Абашидзе // Российский ежегодник международного права. Специальный выпуск. – 2003. – С. 35-40.
2. Энциклопедический юридический словарь /Авт. колл. : В. Н. Додонов, А. С. Пиголкин, В. П. Панов и др. ; Под общ. ред. В. Е. Крутских. – 2-е изд., испр. и доп. – М.: Инфра – М,1999. – 368 с.– С. 154.
3. Авдеев Ю.И. Особенности современного международного терроризма и некоторые правовые проблемы борьбы с ним. М. – 2005. – С. 8.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Мануїлова К.В.

Горіна Юлія Володимирівна

студентка IV курсу

факультету психології, політології та соціології

Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ЯК НОВОЇ ФОРМИ ПОЛІТИЧНИХ ОБ'ЄДНАНЬ

Євроінтеграційні процеси є віддзеркаленням інтересів країн оєвропейського регіону, що відповідають об'єктивним закономірностям та потребам глобального розвитку сучасного світу. Цей процес забезпечує країнам-учасникам раціональне використання об'єднаних матеріальних і духовних ресурсів для піднесення рівня та якості життя народів країн ЄС. В цьому контексті розглядається актуальність вибору європейського шляху, що об'єктивно відповідає інтересам України. Вагома роль тут відведена саме міжпартійному співробітництву, адже на сьогоднішній день політичні партії займають керівні позиції у вирішенні найважливіших проблем сучасного суспільства, визначенні геостратегічного курсу країни та формування її зовнішньої політики. Варто відзначити, що політичні партії беруть

безпосередню участь у формуванні європейських правових стандартів шляхом утворення партійних груп на рівні Європейського Союзу, що було остаточно закріплено положеннями Маастрихтського договору 1992 р. Причому партії утворюються не на основі національно-територіальної чи національної приналежності, а шляхом узгодження спільних політичних інтересів, і вони є одним із ключових факторів інтеграції всередині Союзу [2, с. 112-114]. Місце та роль європейських політичних партій у правотворчості Союзу зумовлює актуальність дослідження даної теми в рамках підвищення ефективності функціонування політичної системи наднаціонального об'єднання через нормотворчу діяльність цих партій та їх партійних груп.

Аналіз останніх досліджень та публікацій дає змогу говорити про те, що правовий статус, особливості функціонування та основні принципи утворення європейських політичних партій є досить важливим та актуальним питанням. Дослідженнями в даній галузі займалися такі видатні науковці як вітчизняної так і зарубіжної міжнародно-правової літератури, а саме, М.О. Баймуратов, Е. Берк, Ю.О. Волошин, О.О. Грінченко, А.Я. Капустін, О.Л. Копиленко, В.О. Карташкін, С.Ю. Кашкін, М.М. Марченко, В.І. Муравйов, К.О. Савчук та інші.

Формально-юридичний аналіз, як норм установчих договорів ЄС, так і європейського комунітарного законодавства дозволяє визначити європейські політичні партії, як офіційно визнані Європейським Союзом політичні партії на європейському рівні, політичні організації, що діють на відміну від національних політичних партій, не в одній країні, а у декількох або навіть у всіх державах-членах ЄС та беруть участь у роботі інститутів Європейського Союзу. З цього слідує, що політичні партії ЄС відповідають загальному поняттю, основним ознакам національних політичних партій [1, с. 86].

Можна виділити основні ознаки політичних партій, які цілком є відповідними правовому статусу європейських політичних партій, а саме: спільна законодавча компетенція; партія є добровільною, не комерційною організацією, яка об'єднує своїх членів на базі ідеологічних факторів; мета будь-якої партії отримання державної влади, використовуючи парламентські вибори, як головний інструмент досягнення поставленої мети.

Щодо правового статусу європейської політичної партії то вона має свої специфічні особливості, які відрізняють його від національної партії у будь-якій державі-члені ЄС та є обов'язковими умовами для визнання правосуб'єктності: наявність статусу юридичної особи; дотримання базових принципів ЄС; участь у виборах до Європарламенту; представництво щонайменше у 1/4 держав-членів ЄС; щорічна публікація звітності про свої фінанси; оприлюднення списку своїх меценатів; заборона на анонімні пожертви та інші.

За структурою європейська партія складається з національних партій, а також окремих членів, зокрема, депутатів національного та Європейського парламентів. Якщо партія дотримується вказаних вимог вона отримує статус європейської. Основними структурними органами партії є: з'їзд, рада партії, політичне бюро, президія, виконавча дирекція, конференція партійних керівників та голів урядів і генеральний секретаріат. У парламенті сформувалось сім основних політичних груп, які об'єднують наступних сімей політичних партій: соціал-демократи; правоцентристи; ліберали; ліві; зелені або регіоналісти; євроскептики. Так, на прикладі виборів до Європейського парламенту у 2014 році перемогу здобула Європейська народна партія і зберегла за собою найбільшу фракцію у парламенті [3, с. 29-30]. Внаслідок цього підвищився ріст євроскептичних сил, який має на меті створення більш конкурентної та демократичної Європи, ближчої її громадянам, а також до побудови суспільної ринкової економіки. Крім того, партія має найбільше представництво своїх членів в парламенті і може досить суттєво впливати на перебіг подій у Європейському Союзі.

З вище сказаного, можна зробити висновок, що діяльність європейських політичних партій є важливим напрямом, який потребує детального вивчення шляхом використання міждисциплінарних досліджень з метою виявлення найбільш суттєвих характеристик та відмінностей, які відрізняють партії європейського рівня від звичайних національних партій.

Список використаних джерел:

1. Ломко И.Г. Взгляд на партии с Запада и Востока / И.Г. Ломко // Материалы международного симпозиума в АРК «Альтернативы современной демократии в свете Третьей мировой теории» (по «Зелёной книге» М. Каддафи). – Киев: Феникс, 2004. – С. 84-90.
2. Малярчук В.А. Міжнародна політика: простір партійного змагання і співробітництва : монографія. / В.А. Малярчук. – К.: Юридична думка, 2005. – 312 с.
3. Шведа Ю. Методологічні застереження Дж. Сарторі щодо аналізу партійних систем / Ю. Шведа // Нова політика. – 1998. – № 5. – С. 28-32.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Чистякова Ю.В.